

да заобиколи. Едъръ и охраненъ биволъ се изпрѣчва на пѣтя му. Той издига глава, очитѣ му гледатъ тѣпо и страшно, опашката се гърчи и бие по хълбоцитѣ му, като змия. Изведнажъ биволътъ навежда глава, размахва грамаднитѣ си рога и се спуща върху Гроздана. Примрѣлъ отъ страхъ, безъ да усѣти самъ какъ е станало това, той се озовава върху нѣкакъвъ чердакъ отъ сухи и гнили дървета. Люлѣе се и пука несигурната постройка, готова да рухне всѣки мигъ. А биволътъ е още долу, разяренъ, рие земята съ копитата си, размахва грамаднитѣ си рога. Иведнажъ Грозданъ се вижда на хубавъ конъ и лети като вѣтъръ изъ полето. Нечакано конътъ се сепва: току подъ копитата му зѣе баталясалъ кладенецъ и валчеста дупка се тъмнѣе между буренъ и кжпини. Прѣстѣта се рони изподъ нозѣтъ на коня, напразно животното сили и се тегли назадъ, земята се руши, пропастьта се открива, по-дълбока, по-страшна, той пада...

Грозданъ се събуди изпотенъ и разтреперанъ, сърцето му трепкаше като птичка въ гърдитѣ му. Той се оборава и облекчително въздъхна. Развидѣляваше се. Въ прозореца горѣше червенината на зората. Вrabци чуруликаха подъ стрѣхата.

XV

Въ околността на Люляково имаше една голѣма и висока могила. Такива могили имаше още много, но тѣ бѣха по-низки, изораваха ги наедно съ нивитѣ и лѣтно врѣме почти не се забѣлѣзваха срѣдъ общата зеленина. На голѣмата могила не можеше да се изкачи плугъ. Тя си оставаше покрита съ трѣва, изглеждаше по-тъмна, ясно очертана, и нейниятъ огроменъ силуетъ все още продължаваше да владѣе надъ полето. Пѣтникътъ неволно спираше очи на нея. Орли и ястреби кацахъ и почиваха на върха ѝ. Овчарътъ, докаралъ стадото си наблизу, бър-